

**Međunarodna konvencija o zaštiti
umetnika izvođača, proizvođača fonograma i
ustanova za radio-difuziju**
(Rimska konvencija – od 26. oktobra 1961)

Države ugovornice, pokrenute željom da zaštite pravo umetnika izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju, složile su se o sledećem:

Član 1

Zaštita predviđena ovom Konvencijom ne dira i ne utiče ni u kom pogledu na zaštitu autorskog prava na književnim i umetničkim delima. Shodno tome, nijedna odredba ove konvencije ne može se protumačiti tako da nanosi povredu toj zaštiti.

Član 2

(1) Pod nacionalnim tretmanom u smislu ove Konvencije, podrazumevaju se prava koja država ugovornica na čijoj teritoriji se traži zaštita priznaje po svome nacionalnom zakonodavstvu:

a) umetnicima izvođačima, njenim državljanima, za izvođenja koja se vrše koja su prvi put snimljena ili emitovana, na njenoj teritoriji;

b) proizvođačima fonograma, svojim državljanima, za fonograme koji su prvi put objavljeni ili snimljeni na njenoj teritoriji;

c) ustanovama za radio-difuziju čije se društveno sedište nalazi na njenoj teritoriji, za radio-emisije izvršene od strane radio-stanica koje se nalaze na njenoj teritoriji.

(2) Nacionalni tretman biće priznat, uz vođenje računa o zaštiti koja je izričito izjednačena i o ograničenjima koja su izričito predviđena ovom Konvencijom.

Član 3

U smislu ove Konvencije:

a) kao “umetnici izvođači” smatraju se glumci, pevači, muzičari, igrači i druga lica koja predstavljaju, pevaju, recituju, deklamuju, igraju ili izvode na bilo koji drugi način književna ili umetnička dela;

b) kao “fonogram” smatra se svako isključivo zvučno snimanje zvukova koji potiču od nekog izvođenja ili od drugih zvukova;

c) kao “proizvođač fonograma” smatra se fizičko ili pravno lice koje prvo snima zvuke koji potiču od nekog izvođenja ili druge zvuke;

d) kao “objavljivanje” smatra se stavljanje na raspolaganje javnosti primeraka nekog fonograma u dovoljnoj količini;

e) kao “reprodukovanje” smatra se pravljenje jedne ili više kopija nekog snimka;

f) kao “radio-emisija” smatra se emitovanje zvukova ili slika i zvukova putem radio-električnih talasa u cilju prijema od strane javnosti;

g) kao “reemisija” smatra se istovremeno emitovanje od strane jedne ustanove za radio-difuziju, emisije neke druge ustanove za radio-difuziju.

Član 4

Svaka država ugovornica priznaće nacionalni tretman umetnicima izvođačima uvek kada bude ispunjen jedan od sledećih uslova:

- a) ako se izvođenje vrši u drugoj državi ugovornici;
- b) ako je izvođenje snimljeno na fonogramu zaštićenom na osnovu dole navedenog člana 5;
- c) ako je izvođenje koje nije snimljeno na fonogram preneto putem emisije zaštićene na osnovu člana 6.

Član 5

(1) Svaka država ugovornica priznaće nacionalni tretman proizvođačima fonograma uvek kada bude ispunjen jedan od sledećih uslova:

- a) ako je proizvođač fonograma državljanin neke druge države ugovornice (kriterijum nacionalnosti) ;
- b) ako je prvo snimanje zvuka izvršeno u drugoj državi ugovornici (kriterijum snimanja);
- c) ako je fonogram prvi put bio objavljen u nekoj drugoj državi ugovornici (kriterijum objavljivanja).

(2) Ako je prvo objavljivanje izvršeno u nekoj drugoj državi ugovornici, ali je fonogram bio objavljen u nekoj drugoj državi ugovornici u roku od 30 dana od prvog objavljivanja (istovremeno objavljivanje), smatraće se da je taj fonogram bio objavljen prvi put u državi ugovornici.

(3) Svaka država ugovornica može putem notifikacije deponovane kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija da izjavi da neće primenjivati bilo kriterijum objavljivanja, bilo kriterijum snimanja. Ta notifikacija može da se deponuje u trenutku ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, ili u bilo kom drugom trenutku; u ovom poslednjem slučaju, ona dejstvuje tek po proteku 6 meseci od deponovanja.

Član 6

(1) Svaka država ugovornica priznaće nacionalni tretman ustanovama za radio-difuziju uvek kada bude ispunjen jedan od sledećih uslova:

- a) ako se sedište ustanove za radio-difuziju nalazi u nekoj drugoj državi ugovornici;
- b) ako je emisija prenošena putem emisione stanice koja se nalazi na teritoriji neke druge države ugovornice.

(2) Svaka država ugovornica može, putem notifikacije deponovane kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija, da izjavi da će priznati zaštitu emisijama samo ako se društveno sedište ustanove za radio-difuziju nalazi u nekoj drugoj državi ugovornici i ako je emisija bila vršena putem emisione stanice koja se nalazi na teritoriji iste države ugovornice. Ova notifikacija može biti izvršena u trenutku ratifikacije, prihvatanja i pristupanja, ili u svakom drugom trenutku; u ovom poslednjem slučaju, ona dejstvuje tek po proteku 6 mesecu od deponovanja.

Član 7

(1) Zaštita predviđena ovom Konvencijom u korist umetnika izvođača obuhvata mogućnost da se spreči:

a) radio-difuzija i saopštavanje javnosti njihovih izvođenja bez njihove saglasnosti, izuzev kada je izvođenje korišćeno za radio-difuziju, ili za saopštavanje javnosti već samo po sebi radio-difuzno izvođenje ili izvršeno sa snimka;

b) snimanje bez njihove saglasnosti na materijalnu podlogu njihovog izvođenja;

c) reprodukovanje bez njihove saglasnosti njihovog snimljenog izvođenja:

I – kad je i samo prvo snimanje bilo izvršeno bez njihove saglasnosti;

II – kad je reprodukovanje izvršeno za druge ciljeve a ne za one za koje su oni dali svoju saglasnost;

III – kad je prvo snimanje bilo izvršeno na osnovu odredaba člana 15, a bilo reprodukovano za ciljeve različite od onih koji su predviđeni tim odredbama.

(2) 1) Nacionalnom zakonodavstvu države ugovornice na čijoj teritoriji se traži zaštita pripada pravo da reguliše zaštitu protiv reemisije, snimanja za ciljeve radio-difuzije i reprodukovanje takvog snimka za ciljeve radio-difuzije, kad je umetnik izvođač pristao na radio-difuziju.

2) Načini korišćenja od strane ustanova za radio-difuziju snimaka sačinjenih za ciljeve emitovanja na radiju biće regulisani nacionalnim zakonodavstvom države ugovornice na čijoj teritoriji se traži zaštita.

3) Međutim, nacionalno zakonodavstvo, u slučajevima predviđenim stavovima 1) i 2) ovog člana, ne može da liši umetnike izvođače prava da regulišu ugovorom svoje odnose sa ustanovom za radio-difuziju.

Član 8

Svaka država ugovornica može svojim nacionalnim zakonodavstvom odrediti načine na koje će umetnici izvođači biti predstavljeni prilikom vršenja njihovih prava, kada više njih učestvuju u istom izvođenju.

Član 9

Svaka država ugovornica može svojim nacionalnim zakonodavstvom proširiti zaštitu predviđenu ovom Konvencijom na umetnike koji ne izvode književna ili umetnička dela.

Član 10

Proizvođači fonograma imaju pravo da dozvole ili zabrane neposredno ili posredno reprodukovanje njihovih fonograma.

Član 11

Ako država ugovornica zahteva na osnovu svog nacionalnog zakonodavstva ispunjenje formalnosti kod fonograma, kao uslov za zaštitu prava bilo proizvođača fonograma, bilo umetnika izvođača, bilo jednih i drugih, smatraće se da su ti zahtevi ispunjeni ako svi primerci objavljenog fonograma u prometu ili njihovi omoti nose napomenu u vidu znaka (P) uz navođenje godine prvog objavljivanja, stavljenu na način koji jasno pokazuje da je zaštita zadržana. Sem toga, ako primerci ili njihov omot ne omogućuju da se ustanovi ko je proizvođač fonograma ili nosilac licence ustupljene od strane proizvođača fonograma putem imena, žiga ili neke druge pogodne oznake,

napomena mora sadržavati isto tako i ime nosioca prava proizvođača fonograma. Najzad, ako primerci ili njihov omot ne omogućuju da se ustanove glavni izvođači, napomena mora da sadrži i ime lica kome, u zemlji u kojoj je snimanje izvršeno, pripadaju prava tih izvođača.

Član 12

Kad se fonogram, objavljen u komercijalne svrhe, ili reprodukcija tog fonograma koriste neposredno za radio-difuziju ili za bilo kakvo saopštavanje javnosti, korisnik će umetnicima izvođačima, ili proizvođačima fonograma, ili i jednima i drugima isplatiti jednokratnu pravičnu naknadu. Nacionalno zakonodavstvo može, u nedostatku sporazuma između zainteresovanih lica, odrediti uslove raspodele te naknade.

Član 13

Ustanove za radio-difuziju imaju pravo da obezbede pravo da dozvole ili zabrane:

- a) reemisiju svojih emisija;
- b) snimanje svih emisija na materijalnu podlogu;
- c) reprodukovanje:

I – snimanja, izvršenih bez njihove saglasnosti, njihovih emisija;

II – snimaka, izvršenih u skladu sa odredbama člana 15, njihovih emisija i reprodukovanih za ciljeve drugačije od onih koji su navedeni tim odredbama;

d) saopštavanje javnosti njihovih televizijskih emisija; kad je ono izvršeno na mestima pristupačnim javnosti uz plaćanje ulaznice, nacionalnom zakonodavstvu zemlje u kojoj se zaštita ovog prava traži pripada pravo da odredi uslove vršenja tog prava.

Član 14

Trajanje zaštite priznate ovom Konvencijom ne može biti kraće od 20 godina, računajući:

- a) od kraja godine u kojoj je snimanje izvršeno, za fonograme i izvođenja snimljena na njima;
- b) od isteka godine u kojoj je izvršeno izvođenje za izvođenja koja nisu snimljena na fonogramima;
- c) od isteka godine u kojoj je izvršeno izvođenje za izvođenja koja nisu snimljena na fonogramima;

Član 15

(1) Svaka država ugovornica može da predvidi svojim nacionalnim zakonodavstvom izuzetke od zaštite zajemčene ovom Konvencijom u sledećim slučajevima:

- a) kad je reč o privatnom korišćenju;
- b) kad se koriste kraći odlomci prilikom izveštavanja o aktuelnim događajima;
- c) kad neka ustanova za radio-difuziju izvrši privremeno snimanje sopstvenim sredstvima i za sopstvene emisije;
- d) kad se korišćenje vrši jedino u svrhu nastave ili naučnog istraživanja.

(2) Ne dirajući odredbe stava 1. ovog člana, svaka država ugovornica može da predvidi svojim nacionalnim zakonodavstvom, u pogledu zaštite umetnika izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju, ograničenja iste vrste kao i ona koja su predviđena tim zakonodavstvom u pogledu zaštite autorskog prava na književnim i umetničkim delima. Međutim, prinudne licence mogu se ustanovljavati samo ukoliko su u skladu sa odredbama ove Konvencije.

Član 16

(1) Postajući učesnica ove Konvencije, svaka država prihvata sve obaveze i uživa sva prava koja ona predviđa. Ipak, pojedina država može u svakom trenutku izjaviti, putem notifikacije koju će deponovati kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija:

a) u pogledu člana 12:

I – da neće primenjivati ni jednu od odredaba tog člana;

II – da neće primenjivati odredbe tog člana u pogledu izvesnih korišćenja;

III – da neće primenjivati odredbe tog člana u pogledu tog fonograma čiji proizvođač nije državljanin neke države ugovornice;

IV – da će, u pogledu fonograma čiji je proizvođač državljanin neke druge države ugovornice, ograničiti obim i trajanje predviđene tim članom, na obim i trajanje zaštite koju ta država ugovornica priznaje fonogramima prvi put snimljenim od strane državljanina države koja je dala izjavu; međutim, kad država ugovornica čiji je državljanin proizvođač ne priznaje zaštitu istom ili istim korisnicima prava kao i država koja je dala izjavu, neće se smatrati da ta okolnost predstavlja razliku u pogledu obima zaštite;

b) u pogledu člana 13, da neće primenjivati odredbe tačke d) toga člana; ako neka država ugovornica da takvu izjavu, druge države ugovornice neće biti obavezne da pravo predviđeno tačkom d) člana 13. priznaju ustanovama za radio-difuziju čije se društveno sedište nalazi na teritoriji te države.

(2) Ako se notifikacija o kojoj je reč u stavu 1. ovog člana deponuje posle dana deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju i pristupanju, ona stupa na snagu tek po proteku 6 meseci od deponovanja.

Član 17

Svaka država čije nacionalno zakonodavstvo koje je na snazi na dan 26. oktobra 1961. godine priznaje proizvođačima fonograma zaštitu ustanovljenu samo na osnovu kriterijuma snimanja može, putem notifikacije koju deponuje kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija u isto vreme kad i svoj instrumenat o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, izjaviti da će u duhu člana 5. primenjivati samo taj kriterijum snimanja, a u duhu stava 1, tačke a) pod III i IV taj isti kriterijum snimanja umesto kriterijuma nacionalnosti proizvođača.

Član 18

Svaka država ugovornica koja je učinila neku od izjava predviđenih članom 5. stav 3., članom 6. stav 2., članom 16. stav 1, ili članom 17. može, putem nove notifikacije upućene Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija, smanjiti njen domašaj ili je povući.

Član 19

Bez obzira na sve druge odredbe ove Konvencije, član 7. prestaje da se primenjuje čim neki umetnik izvođač da svoj pristanak da se njegovo izvođenje unese u snimak slika i zvukova.

Član 20

(1) Ova Konvencija ne dira u prava stečena u bilo kojoj od država ugovornica pre dana stupanja na snagu Konvencije za tu državu.

(2) Nijedna država ugovornica neće biti obavezna da primenjuje odredbe ove Konvencije na izvršena izvođenja ili emisije ili na fonograme snimljene pre dana stupanja na snagu Konvencije za tu državu.

Član 21

Zaštita predviđena ovom Konvencijom ne može ići na štetu zaštite koju bi inače mogli uživati umetnici izvođači, proizvođači fonograma i ustanove za radio-difuziju.

Član 22

Države ugovornice zadržavaju za sebe pravo da međusobno zaključuju posebne sporazume, ukoliko ti sporazumi priznaju umetnicima izvođačima, proizvođačima fonograma ili ustanovama za radio-difuziju šira prava koja su im priznata Konvencijom ili ukoliko sadrže druge odredbe koje nisu u suprotnosti sa ovom Konvencijom.

Član 23

Ova Konvencija biće deponovana kod generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija. Ona je, do 30. juna 1962. godine, otvorena za potpisivanje od strane država koje su bile pozvane na Diplomatsku konferenciju o međunarodnoj zaštiti umetnika izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju, koje su članice Univerzalne konvencije o autorskom pravu ili su članice Međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela.

Član 24

(1) Ova Konvencija biće podvrgnuta ratifikaciji ili prihvatanju država potpisnica.

(2) Ova Konvencija je otvorena za pristupanje od strane država pozvanih na Konferenciju označenu u članu 23, kao i za pristupanje od strane bilo koje države članice Organizacije ujedinjenih nacija, pod uslovom da je država koja pristupa članica Univerzalne konvencije o autorskom pravu ili Međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela.

(3) Ratifikacija, prihvatanje ili pristupanje vrši se deponovanjem u tu svrhu sačinjenog instrumenta kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

Član 25

(1) Ova Konvencija stupa na snagu tri meseca posle dana deponovanja šestog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju.

(2) Posle toga, Konvencija će stupati na snagu, za svaku državu, tri meseca posle deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju.

Član 26

(1) Svaka država ugovornica se obavezuje da će saglasno odredbama svog Ustava, preduzeti mere potrebne za obezbeđenje primene ove Konvencije.

(2) U trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, svaka država mora da bude u stanju da, saglasno svom nacionalnom zakonodavstvu, sprovede u život odredbe ove Konvencije.

Član 27

(1) Svaka država može, prilikom ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, ili u svakom drugom trenutku, da izjavi putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija, da se ova Konvencija proširuje na sve ili na bilo koju od teritorija koje ona zastupa u međunarodnim odnosima, pod uslovom da se na te teritorije primenjuje Univerzalna konvencija o autorskom pravu ili Bernska konvencija o zaštiti književnih i umetničkih dela. Ta notifikacija dejstvuje po proteku tri meseca od dana njenog prijema.

(2) Izjave i notifikacije pomenute u članu 5. stav 3, u članu 6. stav 2. u članu 16. stav 1, u članu 17. ili 18, mogu biti proširene na sve ili na bilo koju od teritorija o kojima je reč u prethodnom stavu.

Član 28

(1) Svaka država ugovornica može da otkáže ovu Konvenciju, bilo u sopstveno ime, bilo u ime ma koje ili svih teritorija pomenutih u članu 27.

(2) Otkazivanje se vrši putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija i dejstvuje po proteku dvanaest meseci od dana prijema notifikacije.

(3) Država članica ne može da vrši pravo otkazivanja predviđeno ovim članom pre isteka roka od pet godina, računajući od dana stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu državu.

(4) Svaka država ugovornica prestaje biti članica Konvencije od trenutka kada prestane da bude članica Univerzalne konvencije o autorskom pravu ili Međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela.

(5) Ova Konvencija prestaje da se primenjuje na svakoj teritoriji o kojoj je reč u članu 27-om čim na toj teritoriji prestane da se primenjuje Univerzalna konvencija o autorskom pravu ili Bernska konvencija o zaštiti književnih i umetničkih dela.

Član 29

(1) Posle pet godina od dana stupanja na snagu ove Konvencije, svaka država ugovornica može, putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija i dejstvuje po proteku dvanaest meseci od dana prijema notifikacije.

(3) Država članica ne može da vrši pravo otkazivanja predviđeno ovim članom pre isteka od pet godina, računajući od dana stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu državu.

(4) Svaka država ugovornica prestaje biti članica ove Konvencije od trenutka kada prestane da bude članica Univerzalne konvencije o autorskom pravu ili Međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela.

(5) Ova Konvencija prestaje da se primenjuje na svakoj teritoriji o kojoj je reč u članu 27-om čim na toj teritoriji prestane da se primenjuje Univerzalna konvencija o autorskom pravu ili Bernska konvencija o zaštiti književnih i umetničkih dela.

Član 29

(1) Posle pet godina od dana stupanja na snagu ove Konvencije, svaka država ugovornica može, putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija da zatraži sazivanje Konferencije za reviziju Konvencije. Generalni sekretar obavestiće o ovom zahtevu sve države ugovornice. Ako, u roku od šest meseci od dana obaveštenja koje je uputio Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija, najmanje polovina država ugovornica ovome saopšti svoj pristanak na taj zahtev, generalni sekretar će obavestiti Generalnog sekretara Međunarodnog biroa rada, generalnog direktora Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i Direktora Biroa međunarodne Unije za zaštitu književnih i umetničkih dela, koji sazivaju Konferenciju za reviziju zajedno sa međuvladinim komitetom predviđenim članom 32.

(2) Svaka revizija ove Konvencije mora da bude prihvaćena većinom od dve trećine država koje prisustvuju Konferenciji za reviziju, pod uslovom da ova većina sadrži dve trećine država koje su, na dan Konferencije za reviziju, članice Konvencije.

(3) U slučaju usvajanja nove Konvencije koja sadrži potpunu ili delimičnu reviziju ove Konvencije, ukoliko nova Konvencija ne određuje drukčije:

a) ova Konvencija pretaće da bude otvorena za ratifikaciju, prihvatanje ili pristupanje, počev od dana stupanja na snagu nove Konvencije koja sadrži reviziju;

b) ova Konvencija ostaće na snazi u odnosima država koje ne budu postale članice nove Konvencije.

Član 30

Svaki spor između dve ili više država ugovornica o tumačenju ili promeni ove Konvencije, koji ne bude rešen putem pregovora, izneće se, na zahtev jedne od strana u sporu, pred Međunarodni sud pravde na rešavanje, ako se zainteresovane države ne sporazumeju o nekom drugom načinu rešavanja.

Član 31

Ne nanoseći povredu odredbama člana 5. stav 3, člana 6. stav 2, člana 16. stav 1, i člana 17, nije dozvoljeno stavljanje bilo kakve rezerve na ovu Konvenciju.

Član 32

(1) Ustanovljava se međuvladin komitet čiji je zadatak:

a) da proučava pitanja koja se odnose na primenu i funkcionisanje ove Konvencije;

b) da sakuplja predloge i priprema dokumentaciju za eventualnu reviziju ove Konvencije.

(2) Komitet se sastoji od predstavnika država ugovornica, izabranih vodeći računa o pravičnoj geografskoj raspodeli. Komitet će imati šest članova ako broj država ugovornica bude dvanaest ili manji od dvanaest, devet ako broj država ugovornica bude trinaest do osamnaest, a dvanaest ako broj država ugovornica bude osamnaest.

(3) Komitet se konstituiše dvanaest meseci posle stupanja na snagu Konvencije, putem glasanja koje će među državama ugovornicama – od kojih će svaka imati po jedan glas – organizovati Generalni direktor Međunarodnog biroa rada, Generalni direktor Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i Direktor Biroa međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela, u skladu sa pravilima koja prethodno budu prihvaćena od strane apsolutne većine država ugovornica.

(4) Komitet bira svog posrednika i sekretarijat. On donosi poslovnik kojim će biti regulisano njegovo buduće funkcionisanje i način njegovog obnavljanja; taj poslovnik treba naročito da obezbedi rotaciju među raznim državama ugovornicama.

(5) Sekretarijat Komiteta sastoji se od službenika Međunarodnog biroa rada, Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i Biroa međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela koje imenuju generalni direktori odnosno direktor triju zainteresovanih ustanova.

(6) Sastanci Komiteta, koji se saziva kad god to većina njegovih članica smatra korisnim, održavaju se naizmenično u sedištima Međunarodnog biroa rada, Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i Biroa međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela.

(7) Troškovi članova Komiteta padaće na teret njihovih vlada.

Član 33

(1) Ova Konvencija sastavljena je na francuskom, engleskom i španskom jeziku i sva tri teksta su podjednako autentična.

(2) Pored toga, sastaviće se zvanični tekstovi ove Konvencije na nemačkom, italijanskom i portugalskom jeziku.

Član 34

(1) Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija obavestiće države koje su bile pozvane na Konferenciju označenu u čl. 23. i sve države članice Organizacije ujedinjenih nacija, kao i generalnog direktora Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i direktora Biroa Međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela:

- a) o deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju;
- b) o danu stupanja na snagu Konvencije;
- c) o notifikacijama, izjavama i svim drugim saopštenjima predviđenim ovom Konvencijom;
- d) o svakom slučaju kada nastane neka od situacija pomenutih u stavovima 4. i 5. člana 28.

(2) Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija obavestiće isto tako generalnog direktora Međunarodnog biroa rada, Generalnog direktora Organizacije ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku i kulturu i Direktora Biroa međunarodne unije za zaštitu književnih i umetničkih dela o zahtevima koji mu budu upućeni shodno članu 29, kao i o svakom saopštavanju primljenom od država ugovornica u vezi sa revizijom ove Konvencije.

U potvrdu čega su dole potpisani, valjano ovlašćeni u tu svrhu, potpisali ovu Konvenciju.

*Sačinjeno u Rimu, 26. oktobra 1961. godine u jednom primerku
na francuskom, engleskom i španskom jeziku.
Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija, kao i Generalni direktor
Međunarodnog biroa rada, Generalni direktor Organizacije ujedinjenih nacija za
prosvetu, nauku i kulturu i Direktor Biroa Međunarodne unije za zaštitu književnih i
umetničkih dela.*

Završni akt

Konferencija, koju su zajedno sazvale Međunarodna organizacija rada, Organizacija ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i Međunarodna unija za zaštitu književnih i umetničkih dela.

U cilju usvajanja Međunarodne konvencije o zaštiti umetnika interpretatora i izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju, održana je, ne poziv italijanske vlade, u Rimu od 10. do 26. X 1961. pod predsedništvom G. T. Atentolfia (Italija) i odlučila je na bazi akata Komiteta eksperata za međunarodnu zaštitu umetnika interpretatora, izvođača, proizvođača fonograma i ustanova za radio-difuziju koji se sastao u Hagu od 9. do 20. maja 1960. i na osnovu formalnih odredaba podnetih od strane sekretarijata triju organizacija koje su sazvale Konferenciju.

Konferencija je zadržala tekst Međunarodne konvencije koja se tiče zaštite umetnika interpretatora ili izvođača, proizvođača fonograma i radio-difuznih ustanova.

U potvrdu čega su potpisnici, delegati država koje su pozvane na Konferenciju, potpisali ovaj završni akt.

Sačinjeno u Rimu 26. oktobra 1961. godine
na francuskom, engleskom i španskom.
Original se nalazi deponovan u arhivi OUN.